

Πολιτικό Κάλεσμα Αλληλεγγύης με τους 35 Διωκόμενους Μετανάστες της Μόριας

Μετά και την ολοκλήρωση της προανακριτικής διαδικασίας το δικαστήριο για τους 35 κατηγορούμενους μετανάστες για τα εξεγερσιακά γεγονότα που έλαβαν μέρος στο κέντρο κράτησης της Μόριας στις 18 Ιουλίου 2017, η δικάσιμος ορίστηκε για τις 20 Απριλίου στο Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο της Χίου.

Λίγα λόγια για το ιστορικό της εξέγερσης

Από την Δευτέρα 17-07 είχε ανακοινωθεί από μερίδα μεταναστών, κυρίως αφρικανικής καταγωγής, ότι θα ξεκινούσαν επαναλαμβανόμενες διαμαρτυρίες λόγω των μεγάλων καθυστερήσεων για την εξέταση των αιτημάτων ασύλου τους, αλλά και για τις κάκιστες συνθήκες στις οποίες εξαναγκάζονται να διαβιούν στο κέντρο κράτησης της Μόριας. Η διαμαρτυρία αυτή ήταν συνέχεια ενός αριθμού μικρότερων και σπασμωδικών διαμαρτυριών που λάμβαναν μέρος κατά διαστήματα στο κέντρο κράτησης της Μόριας και συνήθως είχαν τη μορφή καθιστικής διαμαρτυρίας αποκλείοντας τα γραφεία της ευρωπαϊκής υπηρεσίας ασύλου (EASO). Καθ' όλο αυτό το διάστημα, πολλοί από τους μετανάστες που λάμβαναν μέρος στις διαμαρτυρίες είχαν απειληθεί από τους αστυνομικούς ότι σύντομα «θα τους έδειχναν ποιος κάνει κουμάντο στο κέντρο» ενώ υπάλληλοι των ΜΚΟ τους παρότρυναν να παραιτηθούν των διαμαρτυριών.

Την Τρίτη (18/07) και ενώ η διαμαρτυρία είχε ξεκινήσει ξανά ως καθιστική έξω από τα γραφεία της EASO, οδηγώντας τους υπαλλήλους της να εγκαταλείψουν τα γραφεία τους, οι αρχές υπέδειξαν τους-τις διαμαρτυρόμενους-ες μετανάστες-ριες ως υπαίτιους για τις καθυστερήσεις στις εξετάσεις ασύλων στρέφοντάς εναντίον τους, μερίδα άλλων μεταναστών. Οι διαμαρτυρόμενοι-ες μετανάστες-ριες προχώρησαν τότε έξω από το κέντρο κράτησης αποκλείοντας τον κεντρικό δρόμο. Ενώσω βρίσκονταν μπροστά από το κέντρο φωνάζοντας συνθήματα, δέχθηκαν επίθεση από τις αστυνομικές δυνάμεις μέσα και έξω από το κέντρο κράτησης με πέτρες, δακρυγόνα και χειροβομβίδες κρότου λάμψης. Από μέρους τους, οι μετανάστες-ριες απάντησαν με πετροπόλεμο ενώ παράλληλα μπήκαν φωτιές για την καταπολέμηση των χημικών που είχαν πέσει.

Αρκετή ώρα μετά την ολοκλήρωση των συγκρούσεων και ενώ το εσωτερικό του κέντρου είχε επιστρέψει σε «κανονικούς ρυθμούς», οι αστυνομικές δυνάμεις πραγματοποίησαν επιχείρηση “σκούπα” στο εσωτερικό. Οι μετανάστες-ριες που βρίσκονταν μέσα δέχθηκαν την μανία των ΜΑΤ που εισέβαλαν ακόμα και στο εσωτερικό των κοντέινερ ξυλοκοπώντας αδιακρίτως όποιους έβρισκαν μπροστά τους και συλλαμβάνοντας εν τέλει 35 άτομα στο σωρό, με μοναδικό κριτήριο το χρώμα του δέρματος, αφού είχαν στοχοποιηθεί άτομα αφρικανικής καταγωγής. Οι συλληφθέντες οδηγήθηκαν στα κρατητήρια της Αστυνομικής Διεύθυνσης Λέσβου όπου και κρατήθηκαν, χωρίς να τους χορηγηθεί καμία ιατρική βοήθεια παρόλα τα χτυπήματα που είχαν δεχθεί και ενώ πολλοί εξακολουθούσαν να αιμορραγούν. Στο νοσοκομείο οδηγήθηκε μόνο ένας από τους συλληφθέντες ο οποίος είχε παραλειφθεί λιπόθυμος από ασθενοφόρο κατευθείαν από το κέντρο κράτησης της Μόριας, μετά από δολοφονικό χτύπημα που είχε δεχθεί στον αυχένα. Στο μήνα που ακολούθησε, κυκλοφορούσαν συνεχώς φήμες για συμπληρωματικές συλλήψεις από την αστυνομία, τρομοκρατώντας ακόμα περισσότερο τους εγκλωβισμένους μετανάστες και οδηγώντας πολλούς να εγκαταλείψουν τις σκηνές και τα κοντέινερ τους υπό το φόβο στοχοποίησής τους, δημιουργώντας παράλληλα μία ατμόσφαιρα παθητικότητας και παραίτησης από πλευράς μεταναστών.

Τα δικαστικά δεδομένα

Σοβαρά χτυπημένοι και τρομοκρατημένοι, οι 35 διωκόμενοι οδηγήθηκαν στον ανακριτή όπου είδαν να τους απαγγέλλονται σοβαρότατες κατηγορίες, με κυριότερη αυτή του «εμπρησμού με κίνδυνο ζωής», που μπορεί να επισείει πολυετή κάθειρξη αλλά και εξαίρεση από τις διαδικασίες παροχής

καθεστώς διεθνούς προστασίας. Πιο συγκεκριμένα οι 4 συνολικά κατηγορίες που τους απαγγέλθηκαν είναι οι εξής:

1. Εμπρησμός από πρόθεση από τον οποίο μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, από κοινού.
2. Επικίνδυνη σωματική βλάβη από κοινού, κατά συρροή, τετελεσμένη και σε απόπειρα, σε βάρος αστυνομικών και πυροσβεστικών υπαλλήλων.
3. Φθορά ξένης ιδιοκτησίας από κοινού και κατά συρροή, τελεσθείσα και με φωτιά και αντικείμενου που χρησιμεύει για κοινό όφελος.
4. Αντίσταση τελεσθείσα από περισσότερους από κοινού, που είχαν καλυμμένα τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους και έφεραν αντικείμενα από τα οποία μπορεί να προκληθεί σωματική βλάβη.

Για τους 30 από αυτούς διατάχθηκε προφυλάκιση, ενώ οι υπόλοιποι 5 (ο σοβαρά τραυματισμένος και 4 μετανάστες που δεν τους παρείχε το δικαστήριο διερμηνέα στη μητρική τους γλώσσα επί ενάμιση μήνα) είδαν να τους ορίζονται περιοριστικοί όροι παραμονής στο νησί και παρουσίας στο τμήμα 2 φορές το μήνα.

Από τους 30 προφυλακισμένους οι 10 βρίσκονται στις φυλακές της Χίου, 13 στον Κορυδαλλό, 6 στις φυλακές ανήλικων στον Αυλώνα κι ένας μεταφέρθηκε με μεταγωγή από την Αυλώνα στις φυλακές Μαλανδρινού. Σοβαρά ζητήματα προκύπτουν από την επιλογή διασποράς τους, καθώς η κράτησή τους σε καταστήματα μακριά από τους δικηγόρους ή φιλικά τους πρόσωπα, επιτείνει σημαντικά τα αισθήματα απομόνωσης και αβεβαιότητας που τους διακατέχουν θέτοντας παράλληλα σημαντικά εμπόδια στην προετοιμασία τους για την επικείμενη δίκη. Η πρακτική αυτή άλλωστε δεν είναι πρώτη φορά που εφαρμόζεται καθώς την έχουμε δει στο παρελθόν να εφαρμόζεται σε πολιτικούς κρατούμενους αλλά και στην συγγενή υπόθεση των 8 διωκόμενων μεταναστών της Πέτρου Ράλλη.

Την υπεράσπισή τους αρχικά στον ανακριτή είχαν αναλάβει δικηγόροι που δραστηριοποιούνται σε ΜΚΟ στο νησί, ενώ στην συνέχεια και ενώ η υπόθεση είχε κινήσει το ενδιαφέρον της «κοινής γνώμης» εμφανίστηκαν και διάφορες άλλες ΜΚΟ που δήλωσαν επιθυμία να αναλάβουν υποθέσεις για το δικαστήριο. Στην πορεία πάντως, λίγες μόλις μέρες πριν την ανακοίνωση της ημερομηνίας της δίκης, οι ΜΚΟ Solidarity Now, Μετάδραση και Συνύπαρξη Λέσβου ανακοίνωσαν ότι αποσύρονται από τη διαδικασία και οι διωκόμενοι θα έπρεπε να βρουν νέους δικηγόρους, γεγονός που επιτείνει μια ήδη προβληματική κατάσταση. Πέρα από τους διωκόμενους που θα εκπροσωπηθούν από δικηγόρους ΜΚΟ, 9 από τους κατηγορούμενους θα εκπροσωπηθούν από αλληλέγγυους δικηγόρους.

Ο ρόλος που διαδραματίζουν οι δικαστικές αρχές στις αντιεξεγερτικές πρακτικές διαφαίνεται και στην επιλογή της έδρας του δικαστηρίου. Καθώς, η μεταφορά του δικαστηρίου στη Χίο, έρχεται σε αντίθεση ακόμα και με τις ίδιες του τις αποφάσεις για τους περιοριστικούς όρους που έχουν επιβληθεί στους 5 από τους κατηγορούμενους. Πέρα από τους περιοριστικούς όρους που έχουν επιβληθεί, είναι γνωστή στους δικαστές η οικονομική αδυναμία για τους 5 κατηγορούμενους που βρίσκονται στο νησί και διαμένουν στο κέντρο κράτησης της Μόριας, να παρευρεθούν και να παραμείνουν σε άλλο νησί. Η δίκη αναμένεται να διαρκέσει αρκετές ημέρες δημιουργώντας ένα αξεπέραστο κόστος διαμονής, πέρα από το κόστος των μετακινήσεών τους. Πέρα όμως από τα εμπόδια για την παρουσία τους στη δίκη τους, η απόφαση αυτή είναι καταδικαστική όσον αφορά την παρουσία των μαρτύρων υπεράσπισής τους. Καθώς τα γεγονότα για τα οποία κατηγορούνται έλαβαν μέρος στο εσωτερικό του κέντρου κράτησης της Μόριας, οι περισσότεροι από τους αυτόπτες μάρτυρες είναι μετανάστες-ριες που βρίσκονται με διοικητικούς περιοριστικούς όρους

στο νησί της Λέσβου, μην έχοντας τη δυνατότητα να φύγουν. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με πολλούς ντόπιους μάρτυρες οι οποίοι καλούνται να εγκαταλείψουν τις εργασίες τους για απροσδιόριστο διάστημα και με όποιο κόστος, εάν επιθυμούν να καταθέσουν, καθώς λόγω της συγκοινωνίας μεταξύ των δύο νησιών δεν υπάρχει η δυνατότητα αυθημερόν παρουσίας. Η ουσιαστική αφαίρεση από την υπεράσπιση τόσο σημαντικών καταθέσεων, έρχεται να προιδεάσει για την εκδικητική και προειλημμένη στάση της δικαστικής εξουσίας απέναντι στους κατηγορούμενους.

Για τις αντιμεταναστευτικές πολιτικές

Καθώς οι παγκόσμιες γεωπολιτικές συγκρούσεις συνεχίζονται αμείωτες, ο οικονομικός επεκτατισμός λαμβάνει όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις και διάφορα αυταρχικά και φονταμελιστικά καθεστώτα εμφανίζονται σε κάθε γωνιά της Γης, η ευρώπη-φρούριο εντείνει τη στρατιωτικο-αστυνομική διαχείριση των μεταναστών που φθάνουν στα εδάφη της. Ίσως πιο οργανωμένα από ποτέ, υλοποιείται η απόφαση για τη δημιουργία χώρων εξαιρέσεως στα ευρωπαϊκά σύνορα, όπου όσοι-ες μετανάστες-ριες δεν πεθάνουν στα θαλάσσια και χερσαία περάσματά θα στοιβάζονται και θα υποτιμούνται βίαια. Μέσα από ένα σύστημα συνεχόμενης υποτίμησης οι μετανάστες στη συνέχεια θα διαχωριστούν στους επιθυμητούς και στους ανεπιθύμητους. Οι πρώτοι, αφενός θα αποτελούν το απαραίτητο νέο εργατικό δυναμικό της Ευρώπης και αφετέρου θα προσφέρουν το άλλοθι απέναντι στις αντιμεταναστευτικές πολιτικές θανάτου. Οι δε υπόλοιποι θα οδηγηθούν στη βίαιη παρανομοποίησή τους διαφεύγοντας χωρίς χαρτιά στο εσωτερικό της Ευρώπης για να αποτελέσουν το φθηνό και άμεσα εκμεταλλεύσιμο εργατικό δυναμικό, απαραίτητο για την αναπαραγωγή του ντόπιου και διεθνούς κεφαλαίου ή θα απελαθούν πίσω στις χώρες από τις οποίες διέφυγαν ή ακόμα και σε τρίτες.

Την ίδια ώρα οι μεταναστευτικοί πληθυσμοί θα αποτελέσουν το νέο «εσωτερικό εχθρό». Τα ΜΜΕ αναλαμβάνουν να κατασκευάσουν με θεαματικούς όρους μια πραγματικότητα που κάνει την ύπαρξη του ολοκληρωτισμού «κοινωνικά αναγκαία». Ο μετανάστης εικονίζεται σαν βιολογικά και πολιτισμικά κατώτερος ενώ την ίδια στιγμή που τους εναποθέτουν σε χώρους χωρίς καμία υγιεινή, τους προβάλλουν ως φορείς ασθενειών και υγειονομικές βόμβες. Με στρατιωτική διάλεκτο οι μετανάστες παρουσιάζονται σαν εισβολείς ενταγμένοι σε οργανωμένο σχέδιο και ο ελληνικός και ευρωπαϊκός στρατός λαμβάνει θέσεις μάχης στα σύνορα αλλά και στις πλατείες της Ευρώπης για την αναχαίτησή τους. Ένα καθεστώς έκτακτης ανάγκης θεσπίζεται σε όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της επικράτειάς της Ευρώπης. Ένα καθεστώς που να έρχεται εκμαιεύσει την απαραίτητη εθνική συνοχή και συναίνεση για τη συνέχιση και εντατικοποίηση των πολιτικών υποτίμησης των «από κάτω» της κοινωνίας.

Ο «πόλεμος ενάντια στους μετανάστες» όμως είναι και χρήμα. Καθόλου αμελητέα και άσχετη δεν είναι η βιομηχανία που έχει στηθεί γύρω από τη διαχείριση των μεταναστευτικών πληθυσμών. Το κεφάλαιο συνεχίζει να αναπαράγεται είτε μέσω των στρατιωτικών εξοπλισμών για τη φύλαξη και επιτήρηση των συνόρων, είτε μέσω του ανθρωπιστικού κεφαλαίου που έρχεται μέσα από το πλέον διαδεδομένο δόγμα του στρατιωτικού ανθρωπισμού.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η Λέσβος, επιλέχθηκε για δεύτερη φορά στη σύγχρονη της ιστορία, ως το βασικό πεδίο εφαρμογής των συνοριακών αντιμεταναστευτικών πολιτικών στο λεγόμενο «Πέρασμα της Ανατολικής Μεσογείου». Είδαμε να αναπτύσσονται νέα στρατιωτικο-αστυνομικά σώματα, διαφόρων τύπων κέντρα κράτησης αλλά και να χιζεται σταδιακά όλη η απαραίτητη κοινωνική αδιαφορία και συναίνεση για τις θανατοπολιτικές που ξεδιπλώνονται. Πολιτικές που οδήγησαν σε δεκάδες νεκρούς να ξεβράζονται στις ακτές του νησιού αλλά και σε 14 νεκρούς μέσα στα ίδια τα

κέντρα κράτησης που κατασκευάστηκαν. Ένα πέπλο ολοκληρωτισμού ήρθε να καλύψει όλο και μεγαλύτερα κομμάτια της ζωής του νησιού, με μοναδικές ρωγμές τους αγώνες που αναπτύχθηκαν και αναπτύσσονται από τους μετανάστες αλλά και κομμάτια ενός ευρύτατου και διεθνούς ανταγωνιστικού κινήματος που με τη σειρά του έχει επιδείξει μία πολύμορφη και συνεχή δράση. Αυτές τις ρωγμές επιδιώκουν να καταστείλουν τρομοκρατώντας όσους-ες μετανάστες-ριες ορθώνουν ανάστημα και απομονώνοντάς τους από τον αλληλέγγυο κόσμο.

Αλληλεγγύη για όλους τους λόγους του κόσμου

Η απόφαση να σταθούμε στο πλευρό των 35 διωκόμενων μεταναστών δεν αφορά κανένα κριτήριο αθωότητας ούτε αποτελεί ένα μονοδιάστατο αντιρατσιστικό αγώνα. Η δίωξή τους μπορεί να γίνει αντιληπτή μόνο ως ακόμα μία έκφανση της αντιεξεγερτικής βεντάλιας που θεμελιώθηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και συνεχίζεται αμείωτα και από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Μέσα από την ύφεση που παρουσιάζουν τα κοινωνικοταξικά κινήματα στην νέα περίοδο αριστερής διακυβέρνησης, η επίθεση στους «από κάτω» λαμβάνει μόνιμο και τελικό χαρακτήρα. Ένα πλήθος εργαλείων καταστολής: αστυνομικών, δικαστικών, διοικητικών και οικονομικών χρησιμοποιούνται εναντίον όσων επιλέγουν τη συνέχιση και τη μη διαμεσολάβηση των αρνήσεων και των αντιστάσεών τους.

Η εντεινόμενη στρατιωτικοποίηση των αστυνομικών σωμάτων. Η δημιουργία χώρων εξαιρέσεως όπως αυτοί των στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών. Οι κρατικές και παρακρατικές επιθέσεις σε στέκια και καταλήψεις. Ο νέος σωφρονιστικός κώδικας και οι επιθέσεις στους κρατούμενους των φυλακών που αντιστέκονται. Η χρήση οικονομικών προστίμων ως μέθοδο εκβιασμού, όπως στους ολικούς αρνητές στράτευσης. Η θέσπιση αυτεπάγγελτου αδικήματος για την παρεμπόδιση των πλειστηριασμών. Η ποινική δίωξη των συνδικαλιστικών αγώνων. Η περιβαλλοντική καταστροφή ολόκληρων τόπων και οι δίωξη όσων αντιστέκονται σε αυτή. Όλα αποτελούν εκφάνσεις της ίδιας κρατικο-καπιταλιστικής επίθεσης στους «από κάτω».

Επιθέσεις που έρχονται να ξεπεράσουν τα παραδοσιακά σύνορα των εθνών-κρατών. Μέσα από την αναδιαμόρφωση των νομικών πλαισίων γίνεται όλο και εντονότερη η προσπάθεια της διακρατικής συνεργασίας με σκοπό την κάμψη των αντιστάσεων. Η δημιουργία ευρωπαϊκών στρατιωτικών και αστυνομικών σωμάτων ασφαλείας, οι διακρατικές δικαστικές συνεργασίες, και η ανάπτυξη κοινών ευρωπαϊκών πολιτικών διαχείρισης πληθυσμών αποτελούν τη νέα πραγματικότητα. Οι απαντήσεις όμως θα δοθούν σε όλα τα επίπεδα. Απέναντι στους εθνικισμούς του κάθε έθνους, στην κρατική βαρβαρότητα του κάθε κράτους, στον επεκτατισμό του κεφαλαίου, τα αντιστεκόμενα κομμάτια αναπτύσσουν τα δικά τους δίκτυα αγώνα. Αγώνες πέρα από τα σύνορα, τα κράτη, τα έθνη και τους εθνικισμούς.

Έτσι λοιπόν η δίκη των 35 μεταναστών δεν μπορεί παρά να ιδωθεί ως μία δίκη εναντίον όλων των κομματιών που αντιστέκονται στη συνεχιζόμενη υποτίμηση και καταστολή.

Ένα δικαστήριο που πέραν των άλλων προσπαθεί να διενεργηθεί σε κενό τόπο και χρόνο, περιορίζοντας την όποια δυνατότητα αλληλεγγύης. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, ίσως πιο επιτακτικά από ποτέ, η ανάδειξη μίας ακόμα κρατικής αυθαιρεσίας απέναντι σε ένα από τα πιο υποτιμημένα κοινωνικά κομμάτια, είναι παραπάνω από αναγκαία.

Καλούμε τον αλληλέγγυο κόσμο, συλλογικότητες και οργανώσεις να αναλάβουν πρωτοβουλίες αλληλεγγύης. Απέναντι στην επιλογή των δικαστικών αρχών να προσπαθήσουν να εξαφανίσουν το δικαστήριο μεταφέροντάς το στη Χίο, η ανάδειξή αυτού του αγώνα από συντρόφους-ισσες στην υπόλοιπη Ελλάδα και όχι μόνο, είναι μία πρώτη απάντηση.

Για τις ανάγκες προπαγάνδισης της υπόθεσης και των κινήσεων αλληλεγγύης έχει δημιουργηθεί λογαριασμός στο twitter @freethemoria35 και το #freethemoria35, ενώ παράλληλα θα χρησιμοποιούνται τα κινηματικά μέσα αντιπληροφόρησης για πιο συγκεκριμένες ενημερώσεις.

Συνέλευση Αλληλεγγύης για τους 35 Διωκόμενους Μετανάστες της Μόριας

#freethemoria35